

Tiszatáj-galéria

Egy kiállítás képei között

Szeretettel és örömmel köszöntöm Önöket Diner Tamás ritkaságszámba menő Ajándékosztó Ünnepe. Diner Tamás ugyanis művész. Nem hisztérikus próféta és nem szorgos iparos. Látja és felmutatja a Teremtés érthetlenségét és gyönyörűségét. Diner Tamás, mint mindenki: úgy látja a dolgokat, mint rajta kívül senki más — de ő ezt az élményt meg is tudja osztani velünk. Nem oktat és nem vitatkozik: tanít. Látni tanít.

Megtanít a világ felfoghatatlan határtalanságából kiválasztanunk a szerethető, a végtelen mélységű részleteket. Képeket készít, melyek tartalma éppúgy elmondhatatlan, mint minden valamirevaló versé, drámáé vagy szimfóniáé. Azt is mondhatnám, hogy — szemben minden szemfüles és szemérmetlen praxisfotóval — az ő képei „arról szólnak”, hogy mennyi gabszág, aljasság, szörnyőség és hülyeség *nem* történik meg ebben a jócskán gaz, aljas, szörnyű és elhülyült korban, amiben élünk; hogy mennyi undok, ronda, rémületes dolog *nincs* — miközben tömérdék persze van —, de ő ezek rögzítését és üzletszerű sokszorosítását a gátlástalan fényképezőgép-tulajdonosokra hagyja.

A botrány múlandó, a derű maradandó. — Derű, mondom, és nem holmi agyatlan és érzéketlen „derülátás”. Mert valami árnyék minden fényes képi tényben ott sejlik, a veszendőség tudata talán, az, hogy ezt vagy azt még egyszer ugyanilyenek soha többé senki más nem fogja látni: ezért kell *most* példaadóan-odaadóan megmutatni. Az Egyszeriségnek ez a boldogtalan/boldog jegye Diner Tamás minden képén ott van; így, ezzel együtt érvényes, amit felmutat. Megadja nekünk, hogy a halat ne tetszetős-rutinos természetfotó s ne még tetszetősebb konyhai reklám állapotában, hanem a szerves élet igazi és kommentálatlan mátiriumában: már-nem-fény-még-nem-táplálék; átmeneti állapotában szemlélhessük. Udvarián, valami igazi, vagyis poénmentes humorral *látja meg nekünk*: milyen kedves kamaszerotika fogalmazódhat meg egy autókarosszéria látszólag pusztán praktikus és technicista szándékú kialakításában. És úgy mutatja meg a felhővirágos, gyönyörű, tág eget, amilyen szépségben, szabadságban, édességben az talán csak börtönből vagy kút mélyéből nézve látható.

Diner Tamás képeiben *csönd van*. A rácsodálkozás, az ima, a meditáció csöndje. Önnön hangoskodásától csökkenő hallású korunkban az ilyen művészet kiváltképp gyógyító erejű és nélkülözhetetlen.

Köszönjük meg figyelmünkkel, háláljuk meg örömmünkkel.

FODOR ÁKOS

Elhangzott a művész 1988. február 11-én, a Fiatal Művészek Klubjában rendezett kiállításának megnyitójaként.